

Vypraveno

dne 13. 3. 2015

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec
Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0189r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 13. 3. 2015
podpis: [podpis]

MVCRP0111567

V Praze dne 6. 3. 2015
Č. j.: MV-170516-4/VS-2014

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala – Kosovo, (dále jen „žadatelka“), i za svou nezletilou dceru / nar. – Česká republika, obě trvale bytem, obě státní občanky Kosova, právně zastoupeny .. , advokátem, se sídlem P (dále jen „právní zástupce“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 27. 11. 2014, č. j. VS-3037/835.3/2-2011, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich společné žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Žadatelka podala dne 19. 12. 2012 prostřednictvím Magistrátu města Brna žádost o udělení státního občanství České republiky, i za svou nezletilou dceru. Žadatelka a její nezletilá dcera mají na území České republiky přiznánu mezinárodní ochranu formou azylu ode dne 23. 6. 2003. Žadatelka je vdaná za státního občana Kosova, který o udělení státního občanství České republiky nežadá. Z manželství se narodily tři děti, z nichž nezletilou dceru zahrnula do své žádosti. Souhlas otce nezletilé dcery s nabytím státního občanství České republiky byl k žádosti doložen.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 19. 4. 2013 bylo řízení o společné žádosti jmenovaných o udělení státního občanství České republiky podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno do 31. 5. 2013 a zároveň byla žadatelka vyzvána k předložení dokladů nezbytných k projednání její žádosti, specifikovaných v usnesení. V souladu s § 47 správního řádu byla žadatelka informována o zahájení správního řízení a zároveň byla poučena o svých procesních právech ve smyslu § 36 a § 38 správního řádu, dle nichž má právo nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a má právo vyjádřit v řízení

své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Dne 31. 5. 2013 obdrželo Ministerstvo vnitra oznámení , , advokáta, se sídlem tř o převzetí právního zastoupení žadatelky včetně doložení plné moci udělené mu žadatelkou. Dne 4. 6. 2013 byla Ministerstvu vnitra doručena část požadovaných dokladů.

Poté Ministerstvo vnitra obdrželo dne 27. 3. 2014 sdělení nynějšího právního zástupce žadatelky, o tom, že byl na základě dohody ze dne 25. 2. 2014 v souladu s ustanovením § 27 odst. 4 zákona č. 86/1995 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, ustaven nástupcem

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 8. 4. 2014 opětovně přerušilo řízení v předmětné věci, a to do 16. 5. 2014, s tím, že zároveň vyzvalo žadatelku, aby ve stanovené lhůtě předložila doklady nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci, konkretizované v usnesení. Požadované doklady Ministerstvo vnitra ve stanovené lhůtě obdrželo.

Dopisem ze dne 27. 10. 2014 Ministerstvo vnitra žadatelku informovalo o možnosti vyjádřit se ke shromážděným podkladům rozhodnutí, na který reagoval právní zástupce písemným vyjádřením ze dne 11. 11. 2014.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. má ke dni podání žádosti na území České republiky povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde trvale zdržuje, nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a pohovorem před Magistrátem města Brna prokázala znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Nezletilá dcera žadatelky rovněž splňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) a d) tohoto zákona z důvodu věku neprokazuje.

Pozbytí dosavadního státního občanství podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se v souladu s ustanovením § 74 věty druhé zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), dnem účinnosti tohoto zákona (tj. dnem 1.1. 2014) nevyžaduje.

Žadatelka nesplňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, jež spočívá v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních zákonů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Z předložených listinných podkladů Ministerstvo vnitra zjistilo, že žadatelka a její nezletilá dcera jsou pojištěnci Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky. Plátcem pojistného za nezletilou

dceru žadatelky je stát. Žadatelka byla k veřejnému zdravotnímu pojištění přihlášena od data udělení azylu a téměř po celou dobu povoleného trvalého pobytu byla samoplátcem pojistného, zařazena v kategorii osob bez zdanitelných příjmů nebo osob samostatně výdělečně činných, kromě období, kdy byl za žadatelku plátcem pojistného stát, tj. od 1. 3. 2005 do 30.9. 2006, od 3. 10.2007 do 20. 6.2008, a od 1. 7. 2010 do 31. 10. 2010 (žadatelka byla zařazena v kategorii mateřská dovolená a rodičovský příspěvek nebo uchazeč o zaměstnání). Z předloženého „Vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 1. 9. 2007 do 7. 5. 2014“ vyplývá, že žadatelka opakovaně porušovala svou povinnost hradit řádně a včas pojistné, resp. zálohy na pojistné, hradila je opožděně. Vzhledem k tomu byly vykazovány nedoplatky na pojistném a na zálohách na pojistném. Žadatelka přitom žije na území České republiky od roku 1999, za tuto dobu měla jistě dostatečnou možnost seznámit se s rozsahem a obsahem jejích práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti náležitě plnit. Z předložených podkladů vyplývá, že žadatelka opakovaně hradila pojistné opožděně i poté, kdy byla její předchozí žádost o udělení státního občanství České republiky rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 31. 5. 2012 zamítnuta rovněž s odkazem na neplnění povinností uložených zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákonem č. 592/1992 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 592/1992 Sb.“).

Nesplnění podmínky dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství lze dle § 11 odst. 4 tohoto zákona prominout v případech hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra po souhrnném zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo k závěru, že splnění podmínky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státní občanství žadatelce nepromine a žádosti o udělení státního občanství, do které byla zahrnuta nezletilá dcera, nevyhovělo. Přitom Ministerstvo vnitra přihlédló k tomu, že veřejné zdravotní pojištění je solidárním systémem, jehož řádné fungování, a tím i následně fungování zdravotní péče, je podstatným způsobem ovlivněno též jeho řádným financováním. Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že je nutno dát žadatelce prostor k tomu, aby správnímu orgánu rozhodujícímu o žádosti o udělení státního občanství České republiky prokázala, že své povinnosti v budoucnu bude plnit řádně a včas. V této souvislosti vzalo Ministerstvo vnitra též v úvahu, že žadatelka a její nezletilá dcera mají v důsledku udělení mezinárodní ochrany formou azylu zajištěny veškeré základní potřeby a jistoty. Status azylanta v České republice zajišťuje dané osobě téměř stejné postavení jako státnímu občanu České republiky, s výjimkou některých práv z oblasti veřejného práva (např. volebního práva), avšak s možností výkonu téměř jakéhokoli zaměstnání či podnikání, jakož i s možností využívat sociálního systému České republiky, přičemž posledně jmenovanou možnost žadatelka využívá.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra, které právní zástupce žadatelky převzal dle dokladu o doručení dne 1. 12. 2014, podal v zákonné lhůtě dne 10. 12. 2014 rozklad.

V podaném rozkladu žadatelka vyjadřuje nesouhlas s předmětným rozhodnutím Ministerstva vnitra, neboť má za to, že v jejím případě jsou splněny

všechny podmínky pro udělení státního občanství České republiky. Zamítnutí její žádosti o udělení státního občanství České republiky bylo odůvodněno tím, že nespĺňuje podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, protože neplnila povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravující veřejné zdravotní pojištění. S názorem Ministerstva vnitra žadatelka nesouhlasí, neboť se domnívá, že zamítnutí její žádosti pouze s odkazem na to, že v několika případech zaplatila pojistné na veřejné zdravotní pojištění opožděně, lze považovat za přepjatý formalismus. Žadatelka je si vědoma, že v minulosti v několika případech zaplatila zálohy na zdravotní pojištění opožděně, vždy se však jednalo jen o několikadenní zpoždění; v některých případech vzniklo prodlení s placením záloh za předchozí rok proto, že zdravotní pojišťovna nezapočetla přeplatek na zálohách za předchozí rok na zálohy na zdravotní pojištění za rok následující, tedy že jí byl na jedné straně vrácen přeplatek za uplynulý rok, na druhé straně jí však zdravotní pojišťovna evidovala prodlení s platbou nových záloh, které mohly být umořeny z tohoto přeplatku. Dle jejího úsudku mělo Ministerstvo vnitra výše uvedená drobná porušení povinností posuzovat podle principu proporcionality, tedy podle charakteru a závažnosti těchto porušení. V této souvislosti odkazuje na judikát č. 1117/2007 Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (tj. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2006, č.j.: 10 Ca 155/2006-116). Žadatelka porovnává citovaný judikát s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra s tím, že i v jejím případě šlo o pouze o drobná, formální porušení povinností vyplývajících ze zákona o veřejném zdravotním pojištění a tato svá pochybení vždy během krátké doby napravila.

Dále žadatelka namítá, že Ministerstvo vnitra při rozhodování dostatečně nezohlednilo skutečnost, že její nezletilá dcera splňuje všechny podmínky pro udělení státního občanství České republiky, takže i z tohoto důvodu mělo být její žádosti vyhověno.

S ohledem na výše uvedené žadatelka považuje napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra za nesprávné a navrhuje, aby ministr vnitra rozhodnutí změnil tak, že žadatelce a její nezletilé dceři se státní občanství České republiky uděluje.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, důkazy a argumenty důležité pro rozhodnutí.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatelka nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť důsledně neplnila povinnosti vyplývající ze zákona o veřejném zdravotním pojištění. Jak je detailně dokumentováno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, žadatelka dlouhodobě a opakovaně hradila pojistné opožděně, ačkoliv jí byla tato povinnost známa a její neplnění bylo již důvodem pro zamítnutí její druhé žádosti o udělení státního občanství České republiky. Argumentace žadatelky, dle níž se při placení záloh na veřejné zdravotní pojištění jednalo pouze o několikadenní zpoždění, dle názoru ministra vnitra neobstojí. Ze správního spisu vyplývá (srov. „Vyúčtování

pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 1.9. 2007 do 7. 5. 2014“), že žadatelka opakovaně nehradila pojistné na veřejné zdravotní pojištění i po dobu 3 – 4 měsíců, a místo pravidelných záloh na pojistné obvykle po určité době uhradila část vzniklých nedoplatků jednorázovou větší platbou. Oporu postrádá též námitka žadatelky, dle níž očekávala, že zálohy na pojistném budou uhrazeny z přeplatku na zálohách za předchozí rok, neboť jak z doloženého vyúčtování vyplývá, byl žadatelce vykázán přeplatek v roce 2009 až 2013 v rozpětí od 2,- Kč do výše maximálně 7,- Kč. Přeplatek ve výši 3 345,- Kč, který byl žadatelce vrácen dne 16. 4. 2012, byl vrácen v souladu s § 14 odst. 2 zákona č. 592/1992 Sb., z něhož mimo jiné vyplývá, že zdravotní pojišťovna je povinna vrátit přeplatek pojistného do jednoho měsíce ode dne, kdy tento přeplatek zjistila, pokud není jiného splatného závazku vůči příslušné zdravotní pojišťovně. Žadatelka k datu, kdy byl přeplatek vrácen, žádný splatný závazek vůči zdravotní pojišťovně neměla.

V posuzované věci je dle názoru ministra vnitra právně relevantní skutečnost, že žadatelka porušovala předpisy o veřejném zdravotním pojištění opakovaně a dlouhodobě. Ve spojitosti s jejím dlouholetým pobytem v České republice nelze nesprávný postup žadatelky v placení pojistného hodnotit jinak, než jako závažné porušení dotčených právních předpisů. Ministr vnitra má za to, že prvořadou povinností cizince, který se uchází o udělení státního občanství, je náležitý respekt k právnímu řádu hostitelského státu a plnění povinností. K tomu ministr vnitra též podotýká, že veřejné zdravotní pojištění je v České republice založeno na solidárním systému, který je průběžně financován a každé pochybení při úhradě pojistného tento systém ohrožuje. V této souvislosti považuje ministr vnitra námitku týkající se nerespektování principu proporcionality ve spojitosti s výše zmíněným judikátem č. 1117/2007 Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v dané věci za nepřipadnou. Ze správního spisu ani ze skutečností uvedených v rozkladu nelze dle úsudku ministra vnitra dovodit, že je napříště vyloučena situace, kdy žadatelka opětovně nebude porušovat předpisy o veřejném zdravotním pojištění.

Z výše uvedeného je zřejmé, že důvody hodné zvláštního zřetele k prominutí splnění podmínky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve smyslu § 11 odst. 4 tohoto zákona ministr vnitra v daném případě neshledal. Ve shodě se závěry Ministerstva vnitra pak ministr vychází z toho, že je třeba dát žadatelce potřebný čas k tomu, aby osvědčila, že své zákonné povinnosti bude do budoucna řádně plnit.

K námitce žadatelky, dle níž při rozhodování nebyla dostatečně zohledněna skutečnost, že její nezletilá dcera splňuje všechny podmínky pro udělení státního občanství České republiky, takže i z tohoto důvodu mělo být její žádosti vyhověno, ministr vnitra podotýká, že pro rozhodování o žádosti byly zohledněny rodinné poměry žadatelky, její pracovní integrace, zdroje, původ výši příjmů a způsob získání pobytu v České republice. Pokud jde o nezletilou dceru žadatelky, ministr vnitra přihlédl též k tomu, že by mělo být zachováno jednotné státní občanství rodičů a jejich nezletilé dcery.

S odkazem na výše uvedené ministr vnitra rozhodl na návrh rozkladové komise o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

